

pred tremi meseci ranjen v nogo, a je že zopet ozdravel.) Začel jih je celo zasledovati ter pri tem spoznal, da Japonci niso posebno močni, ker so jako na široko postavljeni in da nimajo posebno veliko rezervnih čet. Vsled tega mu je zapovedal Kuropatkin, naj Japonce napada in počasi prodira. Japonci so se začeli umikati. Ali se čutiljo preslabe ustavljati se Rennenkampfu, ali pa ga hočejo samo kam zvabit. Iz Mukdena se poroča 2. t. m., da je imel Kuropatkin vojni svet, pri katerem se je sklenilo, začeti s splošnim prodiranjem, da se na ta način kolikor mogoče odbremeni Port Artur. Ta vest se dosedaj ni potrjena. Mraz znaša 23 stopinj pod ničlo. Ker manjka drv za kurivo, se sumi, da je zaradi tega začel Kuropatkin prodirati, da si osvoji Jentajske rudnike, kjer dobi premog.

V naslednjem podamo nekoliko poročil: Kuropatkin poroča dne 1. t. m.: Kozaske stotnije, ki so bile poslani, da zasledujejo sovražnika, so preganjale sovražnika skozi vas Suidun do reke Tajci, razdrle brzovjavne zveze ter vzele s seboj brzovjavne žice v dolžini 1 km. Med streljanjem iz pušk so zažgali Japonci zaloge živil v dveh vaseh dolne Tajci. Mi smo imeli 2 ranjence. Od drugega oddelka, ki je zasledoval sovražnika, se nisem dobil poročila. Kitajci poročajo, da so Japonci na vozech peljali 50 mrtvih in 150 ranjencev. Mi smo našli 23 trupel in vjeli 7 Japoncev.

Saharov poroča dne 1. t. m.: Na našem levem krilu so naši oddelki nadaljevali zasledovanje sovražnika ter ga prisilili, da je v hitrem begu zapustil vasi Dapindusa in Ujickuci ter se umaknil proti Čančanu. Po bojih v prelazih južno Činhenčena smo našli še 50 japonskih pušk. Dne 30. novem. smo opazili v središču naših postojank ob reki Saho v smeri proti Lamotunu sovražno premikanje. Naš oddelki se je približal sovražnim utrdbam na dvajset korakov, ko je bil sprejet z živahnim streljanjem; pri tem so padli poročnik Roževič in trije vojaki, trije so bili pa ranjeni. Ko je sovražni ogenj ponehal, je del našega oddelka pod poveljstvom poročnika Kozakova nadaljeval zasledovanje. Priplazil se je do sovražnih utrdb na zahodni strani Lamotuna ter planil ne da bi bil oddal kak strel, z bajonetom na Japonce, ki so pričeli po hudem odporu bežati ter bili zasledovani do desnega Šahovega brega. Naši bajoneti so prebedli 25 Japoncev, enega Japonca smo pa ujeli. Dobili smo tudi mnogo

je vendar prva stvar pri goseh. Tak-le gospod kot ste vi, ki zna otroke učiti, misli, da zna že vse. Pa še pokanje vam ne gre. Pogledite mene!

Dečko stopi pred kralja in ga uči, kako se poka. Precej časa sta poskušala, predno se je posrečilo. Pastir pristavi še celo vrsto navodil, kedaj se mora pokati; potem pa brzo odhit.

Kralj se najprej do dobra izsmeje in s očmi gleda za odkritosrčnim pastirškom. Tu pa začuje med gosmi šum. Kakor je napovedoval dečko, tako se je zgodilo. Gosjak je brž čutil, da ga ne opazuje navednega varuha pazno oko. Ponosno se dvignil glavo, ozrl se krog sebe, parkrat se oglasil s svojim odurnim glasom in v tem trenutju so razprostrle vse gosi svoje peroti in se razpršile na vse strani po raznih travnikih krog jezera. Kralj je jel kričati, a ni nič pomagalo. Poskušal je pokati z bičem, a bič ga ni ubogal. Begal je sem in tja za gosmi, a s tem jih je le še bolj preplašil in slednjič je ves potan od truda in smehu sedel na neki porobek in si brisal znoj s čela.

»Dečko ima res prav«, je mrmral sam seboj —, »ložje je vladati ljudi nego gosi, če so taki poredni gosjaki med njimi, kakor je ta vrtnarjev.«

Pastir je med tem našel knjigo in se vesel vrnil, da je zaslužil toliko svoto denarja v tako kratkem času. Toda ko stopi pred svojega namestnika in zagleda, kaj se je zgodilo z gosmi, mu pade knjiga iz rok.

pušk in raznih drugih predmetov. Pri tem pa je padel na naši strani en vojak, podporočnik Kaltbekov pa je bil ranjen. V noči na 1. decem. se je približal oddelki našega levega krila pod poveljstvom kapitana Aleksandrova neopažen sovražniku ter ga prisilil, da je — močan okrog 60 mož — zapustil svoje utrdbe. Vkljub živahnemu ognju so planili, ne da bi bili oddali en strel, na utrdbe ter zapodili Japonce v spopadu v beg. Tudi tu smo zaplenili mnogo pušk.

Na morju.

Prva divizija baltiskega brodovja pluje na svoji poti proti Vzhodni Aziji; prvi oddelki je že objadral južni del Afrike, drugi del pa je preplul Rudeče morje. Brodovje skoro vsak dan spreminja smer. S tem se hočejo izogniti vsakršnim napadom. Druga divizija je že priplula v Tanger, luko na severo-zahodnem obrežju. Japonci so poslali baje več torpedovk proti ruskemu brodovju. Te torpedovke hočejo baje pričakati Ruse pri vzhodno-indijskih otokih, kjer bodo lahko med otoki skrite zavratno iz zasede napadle ruske ladje.

Za vožnjo skozi Sueski kanal mora plačati vsaka ladja gotov znesek, ki se porabi za popravo kanala. Del ruskega brodovja je plačal zato 14.700 funtov sterlingov.

Port Artur.

Zadnje dni zopet poročajo japonska in angleška poročila o zmagah pri Port Arturu in sicer so si osvojili Japonci neki »203 m. grič«. Temu pristevajo zdaj velikansko važnost. Zda bo baje trdnjava kmalu padla. Vse te vesti gredo pa samo na to, da ima Japonska zopet nekaj zmag, vsaj na papirju, kajti ona rabi zopet posojilo. V Mandžuriji ne more lagati o zmagah, kajti tam jih postavi lažnike rusko poročilo; pri Port Arturu pa lahko lažejo, kajti tukaj traja več tednov, predno pride kako poročilo iz trdnjave, ki pove resnico. Torej navaden grič so si osvojili Japonci po 10-mesečnem obleganju in že zaženejo tak krik, kakor da bi bila padla cela trdnjava. Glavne utrdbe pa še nimajo niti ene v rokah. Kako dolgo bodo rabili, da te vzamejo?

Londonsko poročilo od 2. t. m. poroča, da so pustili Rusi na »griču 203 m.«, ki so ga vzeli Japonci v sredo po hudem boju, več brezstrelnih in 15 centimeterskih topov. Japonci so morali pri svojem napadu vzeti

Solze mu oblijejo mlado lice. Jezzen in žalosten se zadere nad kraljem: »Na, — to znate. Vsi skrici ste jednaki. Oj, kaj bo pa sedaj z gosmi. Sam jih ne spravim skupaj do večera. Sedaj le brž na delo! Pomagau mi morate, dokler jih ne dobiva.«

Pastir je postavil kralja na primerno mesto in tam ga je poučil, kako naj maha z rokama in kako naj kriči. Sam je pa bežal ob vodi in zaganjal raztresene gosi.

Dolgo časa sta se oba trudila, predno sta zopet zbrala razgumno čredo. Ko se deček vrne h kralju, mu reče: »Nobena sila me več ne pripravi, da bi izročil svoje gosi komu drugemu, najmanj pa kakemu škricu. Naj pride kralj sam, ne prepustim mu jih, in mu jih ne.«

»Prav imaš, vrli dečko«, odvrne kralj in se glasno zasmije. »Kralj zna ravno tako gosi pasti, kot jaz. Saj sem jaz sam kralj.«

»Vi? — To komu drugemu pripovedujete. Nate, tu je vaša knjiga in pojte z Bogom! Za kralja bi morda še bili, a za gosjega pastirja ne bodete celo svoje življenje!«

»Nikar se ne jezi«, odvrne blagi kralj. »Tu imaš par goldinarjev in mojo roko, da nikdar več ne pojdem gosij past.«

Dečka je polila lahna rudečica in pristavil je: »Bog vam plačaj! Bodite že, kar hočete; dober gospod sta pa vendar-le, dobrega srca in dobrih rok. Samo za gosjega pastirja vas ni Bog vstvaril. Z Bogom!«

Veselo prepeva se je obrnil dečko k svoji čredi, kralj je pa vesel odšel proti gradu.

najprej celo vrsto dobro zavarovanih utrdb, ki so obdajale vrhunec griča. O podrobnostih v boju se poroča: Po obupnem boju se je Japoncem posrečilo v sredo 30. m. m ob 8. uri zvečer zavzeti »203 m. grič«. Takoj zjutraj so pričeli Japonci silovito obstreljevati utrdbo na griču; pod varstvom topniškega ognja je šla pehota popoldne dvakrat k naskoku. Obakrat so Rusi napad odbili ter prizadeli Japoncem ogromne izgube. — Pri prvem naskoku je ostalo živih le peščica Japoncev. Eno uro pozneje so Japonci naskočili v drugič, a zopet jih je odbil ruski ogenj. General Nogi je nato poslal v boj sveže čete. Te so naskočile višino, a ruski ogenj je do pičice uničil cele kompanije. — Tudi ta napad je bil odbit. Zopet so morale nastopiti rezerve. Eno uro pozneje so prodirali v naskoku novi oddelki na jugovzhodnem delu griča. Med tem je ruski ogenj na silovitosti nekoliko ponehal. Japonci so naskočili z »banzaj«-klici grič. Rusi so pustili, da so naskakovalci prišli prav blizu ter pričeli nato nanje uničevalen ogenj. Napadalci so bili prisiljeni, da se umaknejo. Posamezni vojaki se niso hoteli umakniti ter so naskakovali sami, dokler jih niso podrle ruske kroglice. Ob 7. uri zvečer so pričeli Japonci od severa in jugovzhoda nov naskok na grič. Južnovzhodna kolona je najprva prišla do ruskih postojank. Napadalci so prišli v jarke in razvnelo se je pravcato klanje. S kopiti in bajoneti sta se vrgla sovražnika drug na drugega. Kmalu potem je dospela do vrha tudi severovzhodna vrsta in ob 8. uri je padla utrdba. Rusi so se, ko so videli, da je vsak odpor brezuspešen, naglo umaknili, pustivši mnogo mrtvih in ranjenih.

»Daily Telegraph« poroča iz Čifua dne 2. dec., da je trpela prva japonska divizija pred Port Arturjem med naskokom na »grič 203 m.« največje izgube. V teku 24. ur je padlo po mnenju tega dopisnika 15.000 Japoncev. V istem času, ko je prva divizija napadla »203 m. grič«, sta napadali 9 in 11. divizija utrdbi Erlanšan in Kikvanšan.

Državni zbor.

Dunaj, 5. decemb. 1904.

Razmere so se nekoliko zboljšale.

V zbornici se se vedno vrši dan za dnem obravnava o besedah, katere je govoril ministrski predsednik dne 17. novembra ob začetku zasedanja. Kedaj bo konec te razprave, kdo ve? Danes je zapisanih v imeniku še 17 govornikov. Znamenita sta bila pretečene dni dva govora nemških naprednjakov. Dr. Menger je preiskoval, kako bi se mir napravil med avstrijskimi narodi. Splošno je priznaval, da je to mogoče edinole na podlagi pravičnosti. Bolj jasno je isto misel izrazil moravski poslanec Offerman. Ta je pa naravnost pozivjal Nemce, naj bodo Slovanom pravični. A s tem je zanetil ogenj v strehi. Strastno so mu ugovarjali vsenemci in nemški narodnjaki ter ga imenovali izdajalca, samo zato, ker je priznal Slovanom iste pravice, katere zavživajo Nemci. Predsednik kluba nemških naprednjakov dr. Gros je letel k zborničnemu predsedniku ter zahteval, da mu mora dati besedo po seji. Vedeli smo, kaj bo Gros povedal. Izjavil je, da Offerman ni govoril v smislu nemških naprednjakov. Dan pozneje je naznanil Offerman svoj iztop iz kluba; sicer bi ga bili izključili. Takšni so nemški liberalci; Slovanom ne privoščijo nobene pravice. Vlada se pa vendar prizadeva, da bi omogočila redno zborovanje. Minister za Česko dr. Randa posreduje med Čehi in Jugoslovani. Dr. Körber sam se zadnje dni razgovarja z voditelji Čehov in Jugoslovancev. Čehi so umaknili svoje nujne predloge, da se moreta posvetovati odsek za vremenske uime in pa proračunski odsek. Vlada je predložila postavni načrt, da sme na posodo vzeti 69 milijonov kron. 15 1/2 milijona kron bi se obrnilo za poškodovane vsled letošnje suše, osobito v ta namen, da

se po nizki ceni nakupi krma za živino; ostali znesek bi se porabil za vojaške namene. Mnogo je na tem ležeče, kaj bo sklenil proračunski odsak. Vlada zahteva, naj se dovoli začasno pobiranje davkov v bodočem letu, dokler se ne sprejme v zbornici konečni proračun za l. 1905. Če vlada in nemške stranke Čehom in »Slovanaki zvezi« vsaj obljubijo najnujnejše potrebe, bodo zadnji odnehali od obstrukcije. Zato je največja hinavščina nemških listov, ki pišejo, da Čehi, Slovenci in Hrvati so krivi nedelavnosti državne zbornice. To nedelavnost imajo na vesti Nemci sami in nihče drugi.

Vsenemški poslanec Malik.

Kdo je Malik? Izvoljen je v mestni skupini lipniški na Štajerskem. Nekaj časa je bil član nemške narodne stranke; a njegovi tovariši so se norčevali z njim, zato je pristopil k Prusakom. Kedar besedo dobi v zbornici, govori o vsem, kar mu pride ravno na misel. V petek je rezal zopet svoje otrobe ter govoril o Ogrih, o Italijanih, katerim ne privošči visokih sol, češ: kdor hoče v Avstriji živeti, mora se naučiti nemščine. Hvalil se je, da je on dognal lovsko postavo, katero je sklenil deželni zbor štajerski; pa Malik niti ni bil in ni deželni poslanec. Malo število poslancev, ki so ga poslušali, so ga omilovali radi te budalosti. Pripovedoval je, kako sta nek uradnik v Lipnici in nek orožnik ribe lovila; orožnik je pa zavidal uradnika, da ta tudi kaj vjame, pa ga zgrabi za vrat in tira v ječo, ker ve, da nima uradnik pravice, ribe loviti. Vsega tega pa je kriv ministrski predsednik, kakor tudi tega, da Malika orožniki ne pozdravljajo. Dr. Kramarju, češkemu poslancu očita, da je pomočnik dr. Körberja. Kdo se nebi smejal taki oslariji! »Dr. Kramarš sodi za policijskega ministra«, zakliče Malik. »Tu bi se vam slaba godila«, odgovori dr. Kramar. »To vem« reče Malik, »zato pa vi ne smete biti minister.« Nadalje toži, kako se avstrijska vlada upira Nemcem, ki hočejo postati protestanti in kako zatira starokatolike. (Malik je odpadnik od katoliške cerkve.) Treškal je po svoji klopi ter grozil ministrom, ki jih ni bilo v zbornici.

V imenu »Slavanske zveze« je govoril dvorni svetnik Šuklje.

Pojasnjeval je, kako se je dr. Körber zopet vdal nemškim strankam. Körber obeta pravičnost na vse strani, a obljub ne izpolnjuje. Uradniki ne poznajo potreb ljudstva in zanj nimajo srca. Vlada bi bila lahko zabranila izgrede v Inomostu; a se je bala zamere pri Nemcih. Naj bi kaj takšnega počenjali Slovenci v Ljubljani ali Čehi v Pragi; vse vojaštvo bi bilo na nogah.

Kako bi nastal mir med avstrijski narodi? Ti se med seboj ne bodo nikdar pogodili. Tu mora vlada posredovati in dati vsakemu, kar mu gre. Zdajšnja vlada pa tega ne more, ker ima težke verige na rokah in nogah, s katerimi je priklenjena na Nemce.

Neumnost je, če kdo trdi, da bi Slovani grabili nemško posest. Ravno nasprotno je resnica. Uradniki pomagajo, da vedno bolj gine slovenski živelj. Ker vlada nasproti Slovincem in Hrvatom postopa nepravilno, ne morejo le-ti spremeniti svojega dozdajšnjega postopanja.

Italijani zahtevajo svoje vseučilišče, dobro! Jugoslovani njim taisto privoščimo. A če se za 700.000 Lahov napravijo visoke šole, ima dva milijona Slovencev in Hrvatov menda tudi pravico do vseučilišča. Jugoslovanski visokošolci so na nemških vseučiliščih le neprijetni gosti. A ob tistem času, ko se priredi vseučilišče Lahom, se mora napraviti tudi Slovincem in Hrvatom. — Kje se naj ustanovi laško vseučilišče, je Slovanom vse jedno; samo na takem kraju ne, kjer bi Slovani škodo trpeli. Gosp. dvornemu svetniku so živahno pritrdjevali navzoči slovanski poslanci. — Enake misli zastran mesta, kjer se naj ustanovi laško vseučilišče, je razvijal par dni poprej gosp. dr. Ferjančič, ki je vlado

opozarjal na veliko nevarnost, če bi se laško vseučilišče ustanovilo v Trstu.

Politični ogled.

Volitev župana v Gradcu se je vršila minoli pondeljek. Izvoljen je bil prejšnji podžupan inženir Poschacher z 22 glasovi od 41 navzočih odbornikov. Prejšnji župan dr. Graf je dobil samo 17 glasov. Izvolitev se mora potrditi namestništvo, kajti nekateri odborniki ugovarjajo proti izvolitvi. Pravijo namreč, da mora dobiti izvoljeni župan nadpolovično večino glasov vseh odbornikov, ne samo navzočih.

Tržaški namestnik s svojimi dejanji vedno bolj kaže, da ni odkrito govoril, ko je pri svojem nastopu rekel, da hoče biti pravičen obema narodnostima. V začetku tega meseca je bil na Dunaju ter ondi posredoval, da se tržaška višja šola v Trstu spremeni v pravno in trgovsko fakulteto. Tisoče slovenskih otrok ne dobi v Trstu ljudske šole. Tržaški namestnik princ Hohenlohe bi moral kot obema narodnostima pravičen namestnik najprej govoriti za slovensko ljudsko šolo. In ker tega ne stori, ni pravičen namestnik! Zraven pa mora biti tudi zelo kratkoviden, ker ne ve, da bi italijanske višje šole v Trstu bile le središče za agitacijo, da se avstrijski Italijani priklonijo kraljestvu Italiji.

Grof Kottulinsky. Minoli mesec 20. je umrl na svojem gradu v Neudau grof Kottulinsky, ud gosposke zbornice in deželni poslanec štajerski. Rajni se je rad zavzemal za kmečke zahteve ter je iste povsod pospeševal. Tudi Slovincem je se bil izmed najbolj prijaznih nemških poslancev. On je bil eden izmed tistih veleposestniških nemških poslancev, ki bi bili dovolili slovensko kmetijsko šolo, toda tega niso pustili spodnjestajerski nemčurski poslanci. Grof Kottulinsky je bil od leta 1898 predsednik štajerske kmetijske družbe. Pod njegovim predsedstvom se je storilo mnogo, vsaj v prid nemškega kmetškega stanu.

Ruski poslanik na Dunaju umrl. Na Dunaju je minoli petek umrl ruski poslanik grof Kapnist. V postelji je bil le deset dni. Ko je legel, niso mislili, da ne bo več zapustil postelje, ker je bila bolezen navidezno lahka. A dopoldne ga je zadel mrtvoud in ob dveh popoldne je bil mrtev, dasi so zdravniki storili vse v njegovo rešitev. Avstrijska vlada je naročila svojemu poslaniku v Petrogradu, naj izrazi sožalje ruskemu dvoru. Grof Kapnist je pri dunajski vladi, kjer je zastopal svojo državo od l. 1895, vedno delal na to, da je ostalo razmerje med obema vladama prijazno. O njegovem družinskem življenju poročajo dunajski listi zelo laskavo. Vsled svoje bolehnosti je že mislil stopiti v pokoj ter oditi v svojo domovino na Rusko, toda prehitela ga je smrt.

† **Dr. Zdenko Schücker**, državni poslanec, ki je pripadal k nemški napredni stranki, je v nedeljo opoldne nagloma umrl. Govoril je dopoldne v nekem zborovanju, katerega so sklicali liberalci proti novi šolski postavi, katero je sklenil spodnjestajerski deželni zbor. Ko se je podal v sosedno sobo po suknjo, padel je nenkrat na tla ter v nekoliko trenutkih izdahnul svojo dušo. Zadel ga je kap. Star je bil 62 let.

Ogrski državni zbor. V ogrskem državnem zboru so se vršili minoli mesec burni prizori. Ministrskemu predsedniku grofu Tisza, o katerem pravijo, da ima železno roko, se je posrečilo, da je sprejet začasno novi zborniški pravilnik, vsled katerega bo nemogoče majhnim strankam obstruirati. Zaradi tega vlada na Ogrskem med opozicijo veliko razburjenje, shodi za shodom se prirejejo, na katerih se odločno ugovarja proti temu poslovniku. A vladna stranka prireja shode, na katerih se izreka zaupanje ministrskemu predsedniku. Bati se je, da nastanejo

hudi nemiri, posebno v glavnem mestu Budapešti. Toda dvomljivo ni, da se bo posrečilo Tiszi dobiti v zbornici večino, ki bo sprejela ta pravilnik za stalnega. Kajti vladni poslanci z malimi izjemami so vsi zanj.

Nesporazumljenje med Nemci in Avstrijo. Med pogajanjimi o trgovinski pogodbi med našo državo in Nemčijo je prišlo do jako velikih in resnih nesporazumljenj. Popolnoma nerešena so še vprašanja o carini na mlinarske izdelke, na živino in na les. Tudi glede zdravstvenih prepisov za izvoz živine ni prišlo še do sporazumljenja. Vsi ti predmeti so jako važni za našo državo, ker se vsako leto izvaža za 300 milijonov tega blaga v Nemčijo. Med našo državo in Nemčijo je zaradi dosedanjega neuspeha v pogajanjih nastala napetost v trgovinsko-političnem oziru. Nemška država je poslala na Dunaj grofa Posadovsky, da se pogaja zaradi tega z našo vlado. Grof je pa minoli teden odpotoval domov s poročilom, da so trgovinska pogajanja z Avstrijo prekinjena.

Kaj je na Balkanu novega? Turčija se pogaja z veliko Kruppovo tovarno za topove zaradi nabave 100 brzostrelnih topov najnovejše vrste, pušk, streliva in o pomnožitvi turškega brodogoja. Turčija se oborožuje, ker sta nabavili tuji Srbiji in Bolgariji novega orožja in ker je Bolgarija v tajni seji sobranja dobila 42 mil. frankov za oboroženje bolgarske armade. Bolgarska porabi 25 milijonov za nove brzostrelne topove.

Dopisi.

Iz Slovenjgradca. Kakor smo Vam že sporočili, bil je gospod Anton Čapek, c. kr. okrajni glavar v Slovenjgradcu, tekmo letošnje jeseni izvoljen častnim občanom 15. občin sodniškega okraja slovenjgraškega. Dne 3. decembra 1904 izvršila se je izročitev dotične diplome.

V to svrhu zbrali so se gg. predstojniki teh občin v sejni dvorani okrajne hranilnice in od tod pod vodstvom gospoda okrajnega načelnika Ivana Rogina podali v pisarno gospoda okrajnega glavarja. Ta je odposlanca sprejel, na kar mu je gospod Rogina izročil diplomu in ga pri tej priliki tako nagovoril: Visokorodni gospod c. kr. okrajni glavar! V priznanje zasluga, katere ste si Vi, visokorodni gospod glavar, za občine slovenjgraškega okraja, bodi si z izposlovanjem podpor za po uimih poškodovane okrajane, bodisi s stavbo novih sol, osobito v okolici slovenjgraški, sploh pa s popolnoma nepristranskim in vpljudnim uradovanjem stekli, — čutilo se so občine Golavabuka, Št. Ilj, Št. Janž, Legen, Mislinja, Otiskivrh, Pameče, Podgorje, Razbor, Sele, Staritrg, Smartno, Šmiklavž, Št. Vid in Vrhe dolžne, izvoliti Vas svojim častnim občanom. Čast mi je, izročiti Vam diplomu, in pri tej priliki izraziti prošnjo, da se tudi v bodoče v blagor prebivalstva potegovati izvolite.

Gospod c. kr. okrajni glavar je sprejel izročeno mu diplomu, zahvalil se za izkazano priznanje in pri tem povdarjal, da bo imel pri vsaki priliki kakor do zdaj, tako tudi v bodoče edino le blagostanje prebivalstva v obeh.

S tem je bila slovesnost dovršena. Mi imamo nagovoru gospoda okrajnega načelnika Rogina samo to pristaviti, da naj si bo gos. c. kr. okrajni glavar Anton Čapek svest zaslombe, katero ima v prebivalstvu slovenjgraškega okraja in da se mu ni treba bati drzovitih, neopravičenih napadov peščice političnih nasprotnikov. Konečno se omenimo, da je diplomu izdelal z dovršeno umetnostjo gospod Adolf Ruda v Ljubljani, kojemu je izreči za to delo naše priznanje.

Imeno pri Podčetrtku. Redko malo dana mi je priložnost, poročati javnosti o ti le naši vasi, a kedar bo potreba, kakor je mislim sedaj, poslužiti se hočem te prilož-